

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib.
XII**

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De morte simplicis monialis, quae capram putabat esse feminam
secularem, cap. 37.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

Greg.l.2 nace significet. CAESARIUS: Animam simplicis se-
dial.c.34 minae:nam in specie eiusdem auiculae S. Benedictus,
 sicut in eius vita legitur, anima sororis suae Scholasti-
 cae vidit cœlos penetrare.

CAPUT XXXVI.

Columba hæc, ad mentem mihi reuocat monas-
 chum quendam simplicem Lodowicum nomi-
 ne, qui ante hoc biennium apud nos defunctus
 est. Hic cum tempore meridiano agonizaret, & con-
 ventus dormiret, monachus quidam in somnis inter-
 rim vidi columbam cädidam in tecto cellulæ, in qua
 moriens jacebat residentem, cui cattus niger insidi-
 batur; & cum esset ei nimis importunus columba ab
 eo apprehendi timens, ad ecclesiam volitando, fugi-
 super crucem ascendit, ibi residens secura. Eadem ho-
 ra visum alteri cuidam monacho fuit, quod fratribus
 circulariter hinc inde stantibus, leo circumiēs statu-
 nem eandē irrumpere nitus sit & intrare, sed a singulis
 prohibebatur, & calcibus eorum impulsus fugabatur.
 Interim percussa tabella, conuentus accurrit, monas-
 tem circūstetit, dictaque letania, sacerdos defunctus,
 lotus, & vestitus, cum solenni cantu deportatus est in
 oratorium, & spero quod catti leonisque euaserint in-
 fidias. Diabolus catto & leoni, qui satis in forma &
 in natura concordant, simplicium animabus morienti-
 bus maximè insidiando, propter rapacitatē assimili-
 latur. Quām fortiter impellatur, & repellatur oratio-
 nibus iustorum, in hora illa terribili, satis audies in
 distinctione vndeclima de morientibus. Idem Lodo-
 wicus, licet natura simplex fuerit, satis tamen carna-
 liter ante conuersationem vixerat, usque ad ætatem de-
 crepitam. Quātum verò virtus simplicitatis Deo, qui
 naturæ simplicis est, placeat, cuiusdam sanctimonia-
 lis mors preiosa declarabit.

CAPUT XXXVII.

IN diœcesi Treuerensi, monasterium quoddam san-
 ctimonialium situm est Lutere vocabulo, in hoc ei
 quadam antiqua consuetudine, nulla recipitur
 puella, nisi septennis sit, vel infra; ad conseruationem
 simpli-

simplicitatis, quæ totum corpus lucidum facit, huiusmodi constitutio siue consuetudo inoleuit. Erat in eodem cœnobia recentiori tempore virgo quædam adulta, sed in rebus mundanis tam infantula, ut vix discernere posset inter pecus & hominem secularem, eo quod huiusmodi formarum ante conuerzionem nullam habuisset notitiam. Die quadam murum pomarij capra ascendit, quam illa videns, & quid esset prorsus ignorans, ait cuius sorori iuxta astanti: Quid est hoc? Illa cognoscēs eius simplicitatē, mirati ioculariter respōdit: Mulier est secularis, & adjecit: Quādo seculares mulieres senescunt, cornua & barbas emitunt. Illa sic esse putans, aliquid se didicisse gratulabatur. Cumque per huiusmodi simplicitatis exēpla sacerdos sororum maturitatem temperasset, grauissimam incurrit ægritudinem. Quæcūm sic jaceret, ut vix loqui posset, visitante se infirmaria, primò verbo, deinde signo, ut oxyū recederet indicauit. Illa neutrum intelligente, dum stupida staret, ægrotā panniculum capitis sui complicans, contra pectus stantis leniter iecit, quæ mox ac si lapide percussa esset, in terrā corruuit. In qua dum sine sensu aliquamdiu iacuisset, erecta per fenestrā lecto infirmatis cōtiguā prospexit, & ecce in cœmitorio multitudo stabat dextrariorum, sellas deauratas frenaq; aurea habētium; cūq; in ipsa hora virgo agonizaret, sororibus propriūs accedentibus, clara voce clamare cœpit: Date locū, date locum; sinite dominos istos accedere: viderat enim cellulam repletam personis miri decoris atq; splēdoris, quorū vestimenta deaurata videbantur. Sicq; obdormiuit in Domino. APOLLON. Puto cœlestē fuisse exercitum, qui animam illius simplicis feminæ in cœlestē deducebat thalamum. CÆSARIVS: Bene sentis, vnum tamen notare debes, videlicet quod infirmaria equos vidit in cœmitorio, moriens vero ascensores in domo. Testis huius visionis est Henricus Prior Prædicatorum in Colonia, qui se eam à prædicto loci Præposito audisse commemorat.

FINIS LIBRI SEXTI.

A 2 4

CÆSA-